

TETRALERT - VENNOOTSCHAPSRECHT

GRATIS TERBESCHIKKINGSTELLING VAN EEN GEBOUW DOOR EEN VENNOOTSCHAP AAN HAAR BEDRIJFSLEIDER: HOEVER STAAN WE MET DE BEZOLDIGINGSTHEORIE?

Elk voordeel ontvangen door een bedrijfsleider van zijn vennootschap maakt voor hem een bezoldiging uit. Dit zal eveneens het geval zijn als de vennootschap privékosten ten laste neemt. Dit voordeel van alle aard zal als dusdanig belast worden. Dit gebeurt in principe op grond van de werkelijke waarde van het aldus toegekend voordeel of, zo het uitvoeringsbesluit van het Wetboek van inkomstenbelastingen (WIB 92) hiervan afwijkt, op forfaitaire wijze. Dit is onder meer zo voor:

- Kosten m.b.t. een voertuig;
- De terbeschikkingstelling van een gebouw;
- De betaling van kosten van verwarming en/of elektriciteit;
- De terbeschikkingstelling van een PC en/of een internetverbinding;
- Etc.

Het is onmiskenbaar zo dat dit mechanisme de fiscale last verlicht. De gerealiseerde besparing dankzij deze optimalisatie veronderstelt echter dat de gedane kosten aftrekbaar blijven in hoofde van de vennootschap. Via deze weg neemt de fiscus sedert jaren bepaalde structuren in het vizier die ze als een misbruik beschouwt. Dat geldt in het bijzonder voor de

villavennootschappen en/of de kosten verbonden aan gebouwen die (quasi-)exclusief voor het privégebruik van de bedrijfsleider(s) dienen.

Na meer dan vijftien jaar rechtspraak die duidelijk *contra legem* is (zie punten I & II hieronder) is de nieuwe stand van de rechtspraak, ontwikkeld door het Hof van Cassatie en aangemoedigd door de Hoven van Beroep van Antwerpen en Gent, nog onrustwekkender (zie punt III hieronder).

I. VAN HET ARREST DERWA NAAR DE BEZOLDIGINGSTHEORIE

Op grond van het Wetboek van de inkomstenbelastingen was [een kost aftrekbaar](#) wanneer deze:

- verband houdt met de beroepsactiviteit;
- werd gedragen om inkomsten te verkrijgen of te behouden;
- werd gedaan in het belastbaar tijdperk;
- wordt verantwoord door middel van bewijsstukken.

Ook al is deze bepaling, die de volledige bewijslast bij de belastingplichtige legt, reeds

aanmerkelijk, toch heeft [het Hof van Cassatie deze nog verstrengd](#), door aftrekbare kosten te beperken tot kosten *“eigen aan de uitoefening van het beroep, met name zij die in een noodzakelijk verband staan met haar maatschappelijke activiteit”*.

Hoewel zo een voorwaarde aan de wet werd toegevoegd, leidde deze rechtspraak ertoe dat in de praktijk twee oplossingen werden ontwikkeld, meer bepaald bij verrichtingen van gesplitste aankoop van gebouwen die volledig of gedeeltelijk worden aangewend voor het privégebruik van bedrijfsleiders:

- de eerste oplossing was om de statuten van de vennootschap te wijzigen zodat verrichtingen m.b.t. onroerende goederen erin werden opgenomen;
- de tweede oplossing berustte op [de gelijkstelling van bedrijfsleiders met werknemers voor “de toepassing van de bepalingen inzake beroepskosten”](#), teneinde het aftrekbaar karakter te bevestigen van de kosten gedaan om deze laatsten te bezoldigen.

II. HET HOF VAN CASSATIE KOMT TERUG OP EERDERE RECHTSPRAAK, DE REGERING VREEST INKOMSTENVERLIES

Met twee arresten in juni 2015 kwam het Hof van Cassatie terug op haar eerdere rechtspraak. Volgens het Hof voegde de fiscus inderdaad een voorwaarde toe aan de wet daar waar zij de

aftrek weigerde omdat daarmee uitsluitend een belastingvoordeel zou worden beoogd en daardoor geen verband zou houden met het maatschappelijk doel van de vennootschap.

Deze kentering [was de regering niet onopgemerkt gebleven, waardoor zij destijds een wetswijziging voorstond](#), die was ingegeven door de bezorgdheid dat *“constructies waarbij tweede verblijven ondergebracht worden in een vennootschap, enkel met een herschrijving van artikel 49 WIB kunnen tegen gegaan worden.”*

Deze wetswijziging zal misschien zelfs niet nodig zijn...

III. TERUGSLAG

In twee arresten van 14 oktober 2016 – [één ter bevestiging van een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen](#), het andere [ter bevestiging van een arrest van het Hof van beroep te Gent](#) - heeft het Hof van Cassatie de fiscus opnieuw van munitie voorzien.

Voortaan meent het Hof van Cassatie dat de kosten die een vennootschap voor haar bedrijfsleider ten laste neemt en voor laatstgenoemde een belastbare bezoldiging uitmaken, niet zonder meer aftrekbaar zijn in hoofde van de vennootschap.

Volgens deze rechtspraak moet de vennootschap die de aftrek van de kosten wil bekomen, kunnen aantonen dat deze kosten werden gedaan om inkomsten te verkrijgen of te behouden, en dat

deze kosten bijgevolg prestaties vergoeden die werkelijk geleverd zijn door de bedrijfsleider aan de vennootschap, en waarvan deze laatste het bewijs kan leveren.

Deze nieuwe rechtspraak is nog opmerkelijker, doordat één van de zaken de eenmanszaak van een geneesheer betrof waarvan de kosten van het gebouw, die een bezoldiging uitmaakten in hoofde van de zaakvoerder, werden verworpen omdat de vennootschap de werkelijkheid van de geleverde prestaties niet aantoonde... Wij begrijpen echter niet hoe in dit geval de vennootschap inkomsten had kunnen genereren zonder deze prestaties.

IV. BESLUIT

De omstandigheden waarin deze beslissingen werden genomen, zijn te betreuren.

De enige juiste wijze om deze rechtspraak te begrijpen, zonder afbreuk te doen aan [het principe van niet-inmenging van de fiscus in de opportuniteit van de bedrijfspolitiek](#) van een vennootschap, is door het verband te leggen met reeds [vaststaande cassatierechtspraak m.b.t. management fees](#):

- de werkelijkheid van de prestaties kan worden vastgesteld op grond van een geheel van elementen, waarbij het louter voorhanden zijn van een overeenkomst en onbetwiste facturen onvoldoende is;

- evenwel mag de fiscus niet louter op deze enige grond de grootte of structuur van de bezoldiging in vraag stellen;
- tenzij de fiscus er in slaagt om aan te tonen dat de gedane kosten "[op onredelijke wijze de beroepsbehoeften overtreffen](#)", maar dit impliceert een totaal andere benaderingswijze.

Dit is spijtig genoeg niet de richting die wordt gevolgd door de Hoven van Beroep wier arresten aan de oorsprong van deze cassatierechtspraak liggen. Een recent arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen van 28 maart 2017 bevestigt dit.

We hopen dat het Hof van Cassatie (zeer) snel genooddaakt wordt haar rechtspraak te verduidelijken, en dat ze dan de nodige gestrengheid aan de dag zal leggen.

[Contact](#) : Departement vennootschapsrecht
corporate@tetralaw.com

Disclaimer : De juridische informatie verschaft in de « TETRALERTS » is algemene commentaar met een puur informatief karakter en kan dus in geen geval worden beschouwd als juridisch advies. Deze informatie houdt immers geen rekening met de omstandigheden eigen aan en toepasselijk op een persoon of een entiteit in het bijzonder. Tetra Law doet al het mogelijke opdat de verschaft informatie zo precies en actueel mogelijk is. Zij kan echter niet garanderen dat deze informatie exact is op de datum waarop de TETRALERT gelezen wordt of waarop zij in de toekomst gelezen zal worden. Elkeen zal er dus op

toezien zich te informeren bij een professioneel en gekwalificeerd raadgever voor zijn persoonlijke situatie. Tetra Law ontkent elke aansprakelijkheid voor elke schade die zou voortvloeien uit de informatie vermeld in de « TETRALERTS ». Tetra Law is niet verantwoordelijk voor de inhoud van externe internetsites die vermeld zouden zijn in de TETRALERTS.
